

Sygn. akt VI U 2203/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Madej

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2022 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: G. D.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 2 lipca 2020 r., znak: (...)

w sprawie: G. D.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala wartość kapitału początkowego ubezpieczonej G. D. na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 70 288 zł 79 gr, przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru tego kapitału – 44,60% , obliczonego z lat 1980 – 1989.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 2203/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 lipca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w B. ponownie ustalił kapitał początkowy ubezpieczonej G. D., ustalając wysokość tego kapitału początkowego na 68.930 zł 29 gr i wskazując, iż kapitał początkowy ustalono z lat 1989, 1998. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona G. D. domagając się uwzględnienia przy obliczaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego jej wynagrodzenia uzyskiwanego w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w B. przy ulicy (...) na podstawie stawki godzinowej na umowie o pracę. Ubezpieczona wniosła także o przywrócenie jej terminu do wniesienia odwołania argumentując, że korespondencja dotarła do niej 3 sierpnia 2020 r., a decyzja była w skrzynce sąsiada. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując, iż w dniu 17 czerwca 2020 r. ubezpieczona przedłożyła umowę o pracę, zgodnie z którą od dnia 1 lipca 1978 r. została zatrudniona w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w B., jako robotnik magazynowy za wynagrodzeniem według stawki godzinowej w wysokości 10 zł za godzinę. Zgodnie ze świadectwem pracy wskazywał organ rentowy z dnia 25 października 1989 r. ubezpieczona była zatrudniona w powyższym zakładzie od 1 września 1975 r. do 25 października 1989 r. Przy wydawaniu pierwszej decyzji o ustaleniu kapitału początkowego datowanej na 8 kwietnia 2020 r. uwzględniono wskazane w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS RP-7 z dnia 23 lipca 2003 r. wynagrodzenia za lata 1982, 1983, 1984 i 1986. Również uwzględniono przy obliczaniu kapitału początkowego wynagrodzenia za lata 1986, okres od 1 września 80, 1986 do 31 grudnia 1986, rok 1978, 1988 wskazane

w kartach wynagrodzeń. Organ rentowy wskazywał także, iż zaskarżona decyzja z dnia 2 lipca 2020 r. ponownie ustalała kapitał początkowy z lat, z 10-ciu najkorzystniejszych do jego obliczenia lat i udokumentowanych, były to lata 1989, 1998. Organ rentowy jednocześnie wskazywał, że odmówił przeliczenia kapitału początkowego na podstawie przedłożonej w dniu 17 czerwca 2020 r. umowy o pracę ze wskazaną stawką godzinową z uwagi na brak dokumentacji potwierdzającej rzeczywistą ilość przepracowanych godzin w miesiącu. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Spór w niniejszej sprawie dotyczył kwestii uwzględnienia w wynagrodzeniach ubezpieczonej przyjmowanych do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego jej wynagrodzeń z lat 1975, tysiąc, tysiąc dziewięćset sie..., od okresu od 1 lutego 1978 r. do 31 grudnia 1981 r. uzyskiwanych przez ubezpieczoną w Przedsiębiorstwie Handlu (...) w B., które, w którym ubezpieczona była zatrudniona w okresie od 1 września 1975 r. do 25 października 1989 r. zgodnie ze świadectwem pracy w aktach osobowych ubezpieczonej. Sąd Okręgowy ustalił, iż dokumenty zebrane w stosunkowo precyzyjnie prowadzonych aktach osobowych przez tego pracodawcę ubezpieczonej, który nosił także nazwę Przedsiębiorstwo Handlu (...) [f 00:37:05.358] w B., a wcześniej Wojewódzkie, było to Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Handlu (...) w B. Zakład (...) dają podstawę do dokonania ustaleń co do wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych we wspomnianym okresie od 1 lutego 1978 r. do 31 grudnia 1981 r. w następujący sposób i przy następujących ustaleniach natury faktycznej, że w okresie tym ubezpieczona pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy i nie korzystała z urlopów bezpłatnych i zwolnień lekarskich, że w okresie od 1 lutego 1978 r. do 31 grudnia 1978 r. jej wynagrodzenie miesięczne obliczone było, obliczane było według stawki 10 zł za jedną godzinę pracy, a w okresie od 1 stycznia 1979 r. do 18 kwietnia 1979 r. stawka godzinowa wynosiła 11 zł 50 gr, że w okresie od 1 listopada 1978 r. do 31 marca 1979 r. ubezpieczona otrzymywała dodatek za pracę w utrudnionych warunkach w wysokości 300 zł miesięcznie, że od 19 kwietnia 1979 r. ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie miesięczne w wysokości 2.300 zł, że od 1 stycznia 1980 r. ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie miesięczne 2.400 zł, a od 1 września 1980 r. dodatkowo otrzymywała dodatek stażowy w wysokości 5% płacy zasadniczej, że od 1 października 1980 r. ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 2.900 zł miesięcznie, a od 1 sierpnia 1981 r. ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 3.600 zł miesięcznie, przy czym w okresie od 1 września 1981 r. do 31 grudnia 1981 r. otrzymywała także dodatek za staż pracy w wysokości 6% płacy zasadniczej. Ustalenia te, zdaniem Sądu Okręgowego, wynikało z pełni wiarygodnych dowodów z dokumentów zebranych w aktach osobowych ubezpieczonej i nadesłanych do akt niniejszej sprawy przez Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...). Angaże, wskazujące powyższe stawki godzinowe, powyższe wynagrodzenia i dodatkowe składniki wynagrodzenia takie jak dodatek za staż pracy, wynikały wprost z pism pracodawcy adresowanych do ubezpieczonej i pozostawały w ciągłości kwotowej, co wzmagало wiarygodność tych dokumentów, ponieważ te wynagrodzenia wzrastały wraz z upływem okresu zatrudnienia ubezpieczonej. Dokumenty te nie mogły być, w ocenie Sądu, kwestionowane po pierwsze ze względu na to, iż za..., noszą cechy całkowitej autentyczności, zawierając podpisy osób reprezentujących pracodawcę wraz z pieczętkami, jak również w świetle zeznań samej ubezpieczonej złożonych na rozprawie w dniu 23 lutego 2021 r. E-protokół rozprawy, karta 46 i protokół skrócony, karta 41, 45, z których to zeznań wynikało, iż takie stawki wynagrodzenia ubezpieczona otrzymywała i że pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy jak również nie chorowała i nie brała urlopów bezpłatnych. Z tego względu Sąd Okręgowy, uwzględniając wiarygodność powyższych dowodów, dokonał powyższych ustaleń, które spowodowały obliczenie ponowne kapitału początkowego ubezpieczonej przez organ rentowy na zobowiązanie ze strony Sądu i organ rentowy w hipotetycznej decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z 16 marca 2021 r. ponownie ustalił kapitał początkowy, przy czym nie było to ustalenie w sensie prawnym, ponieważ no w takiej dosyć dziwnej praktyce organ rentowy, zamiast hipotetycznego wyliczenia, wydał hipotetyczną decyzję, co potwierdził następnie w piśmie procesowym wyjaśniającym wszelkie wątpliwości dotyczące sposobu obliczenia ubezpieczonej kapitału początkowego. Chodzi o pismo procesowe z 28 stycznia 2022 r., karta 71 i 72 akt sprawy. Strony powyższego wyliczenia nie kwestionowały, jak również ubezpieczona nie kwestionowała kwestii podnieś..., wyjaśniających podniesionych w tym piśmie. W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy rzeczywiście miał obowiązek skorygowania wyliczeń, błędnych wyliczeń wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z roku 1986, w oparciu o art. 174, ustęp 3b, bo pierwotnie we wcześniejszej decyzji o ustaleniu kapitału początkowego ubezpieczonej z 8 kwietnia 2020 r. zawyżony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru za 86 r., przyjmując, iż ubezpieczona podlegała ubezpieczeniom społecznym jedynie przez 4 miesiące, w okresie od 8 września 1986 r. do 31 grudnia 1986 r., w sytuacji gdy w rzeczywistości podlegała ona także ubezpieczeniom społecznym w okresie pobieranego urlopu macierzyńskiego po urodzeniu dziecka od 3 lutego 1986 r. do 25 maja

1986 r. Tym niemniej ten wątek był poboczny a podstawę prawną dla korekty okresów podlegania ubezpieczeniu powódki w 1986 r. po, znajdujemy w art. 174, ustęp 3b Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który jak to wskazywała, wskazywał organ rentowy w toku procesu, jeżeli organ, przepraszam, jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot o których mowa w art. 15, ustęp 3 w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia przyjmuje się sumę kwot przeciętnego, miesięcznego wynagrodzenia, ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. Jeśli natomiast chodzi o sposób wyliczenia kapitału początkowego, który w wariantcie najkorzystniejszym i z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych przez ubezpieczoną w Przedsiębiorstwie, Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w B. w Zakładzie (...) [f 00:47:54.448], późniejsza nazwa Przedsiębiorstwo Handlu (...) w B. [f 00:48:00.752], to właśnie taki sposób jaki organ rentowy zaprezentował w piśmie procesowym z 28 stycznia 2022 r. a wcześniej w tej w cudzysłowie hipotetycznej decyzji z 16 marca 2021 r., to ten sposób powinien zostać zastosowany a kapitał początkowy ubezpieczonej powinien zostać powiększony. Wzrost tego kapitału do kwoty 70.288 zł 79 gr oraz w konsekwencji wzrost wskaźnika wysokości podstawy wymiaru tego kapitału na 44,60%, wynikał z faktu, że wynagrodzenia ubezpieczonej uzyskane przez nią w roku 1980 i 1981 w Przedsiębiorstwie (...), przekształconym później w spółkę z o.o. powiększyły wynagrodzenia ubezpieczonej z tych lat i w konsekwencji przyczyniły się i do wzrostu kapitału początkowego i do wzrostu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru tego kapitału. Sąd jeszcze raz podkreśla, że akta osobowe ubezpieczonej były w pełni prowadzone precyzyjnie i przez to zupełnie wiarygodne nie są, nie wzbudziło tutaj wątpliwości Sądu, nie wzbudził żaden dokument znajdujący się w tych aktach osobowych i niewątpliwie, skoro ubezpieczona uzyskiwała wynagrodzenia godzinowe czy miesięczne czy dodatkowe składniki wynagrodzenia, takie jak dodatek stażowy, to nie mogła ona zostać w niniejszym procesie poszkodowana poprzez nieuwzględnienie tych wynagrodzeń przy obliczaniu podstawy kapitału początkowego i jego wskaźnika. Z tego względu na podstawie art. 477 ze znaczką 14 § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, zgodnie z żądaniem ubezpieczonej, wyrażonym ostatecznie na rozprawie w dniu dzisiejszym. Podstawą materialnoprawną tego rozstrzygnięcia były oczywiście przepisy Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dotyczące kapitału początkowego a zatem art. 173 i następne tej ustawy. Zgodnie z art. 173 ust. 3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, to jest 1 stycznia 1999 r. a zgodnie z art. 174 przewidującym zasadę obliczania kapitału początkowego, organ rentowy naliczył świadczenie ubezpieczonej we właściwej wysokości. Z tego względu Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.